

Nr 626

Av herr **Svanström m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 106, angående skogsvårdsstyrelsernas organisation och verksamhet, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 106 förordas att de båda skogsvårdsstyrelserna i Kalmar län per den 1 januari 1961 sammanföres till en förvaltningsenhet.

Principen att endast en skogsvårdsstyrelse bör finnas inom varje län bör enligt vår mening icke hårdras, då — såsom i detta fall — de speciella länsförhållandena alldeles uppenbart talar för ett bibehållande, i varje fall tills vidare, av de bägge till landstingskommunerna knutna skogsvårdsstyrelserna. Vi kan icke finna den föreslagna, brådstörtade sammanslagningen tillräckligt motiverad. Vi vill i detta hänseende framhålla att 1955 års skogsvårdsutredning, som även behandlat denna fråga, icke funnit sig böra föreslå någon sammanslagning. De skäl för en sådan, som åberopats av den särskilt tillkallade sakkunnige, synes oss vara synnerligen vaga.

Att döma av den utredning om kostnadsändringarna vid en sammanslagning, vilken bifogats skogsvårdsstyrelsernas remissyttrande men som icke redovisats i propositionen, synes någon utgiftsminskning över huvud taget icke vara att påräkna. Departementschefen åberopar blott kostnadsbesparingar på personalsidan och i fråga om investeringar men nämner intet om den oundvikliga ökningen för bl. a. resor, traktamenten, telefon och de avsevärda omställningskostnaderna. Härtill kommer kostnaderna för den dubbla uppsättning av ekonomiska kartor, fastighetslängder och fastighetsakter m. m. för norra länsdelen, som krävs för att den förordade arbetsgruppen i Västervik skall kunna fungera. Det bör i detta sammanhang erinras om att skogsstyrelsen i sitt remissyttrande ansett den nuvarande ordningen mera funktionsduglig än ett sammanslaget organ i Kalmar med ett distriktssäte i Västervik.

Vad beträffar samarbetet med andra länsorgan skulle någon olägenhet icke uppstå med ett bibehållande av den nuvarande ordningen, eftersom det är den i Västervik förlagda skiftesorganisationen av lantmäteriet, som framför allt kräver de största insatserna från skogsvårdsstyrelsens sida.

Liksom skogsstyrelsen anser vi att, ehuru avgörandet av frågan om en hopslagning av de båda skogsvårdsstyrelserna inte bör få bli absolut avhängig av hur det förfäres med de bägge landstingen, det likväl skulle innebära en klar organisatorisk fördel, om en enhetlig behandling kan ske, detta icke minst med tanke på landstingens ekonomiska engagement i skogsvårdsstyrelsernas undervisningsverksamhet.

Den förordade sammanslagningen kan enligt vår mening, samtidigt som den medför uppenbara olägenheter icke minst för den skogsägande allmänheten, komma att innebära ett provisorium, som med tanke på förutsedda utredningar av intresse i detta sammanhang skulle vara högst olyckligt.

Med anledning av vad som sålunda anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 106 ville besluta att den däri förordade sammanslagningen av de båda skogsvårdsstyrelserna inom Kalmar län skall anstå.

Stockholm den 5 april 1960

Ivan Svanström

Aroid Helleblad

Lars Schött

Nils Theodor Larsson

Nr 627

Av herr **Hanson, Per-Olof**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 116, angående ianspråktagande av viss del av de Längmanska donationsmedlen.

(Lika lydande med motion nr 774 i Andra kammaren)

Stockholm den 6 april 1960

Per-Olof Hanson